

Aquesta secció és un espai que l'Ajuntament cedeix als grups municipals que formen el consistori. Són, per tant, els responsables del contingut que s'hi publica. Als sis grups municipals se'ls dedica el mateix espai i se'ls demana un text amb les mateixes característiques. Aquí es publica el que cada grup municipal ha fet arribar al Departament de Comunicació.

Anna Torrijos
Regidora
del grup municipal
d'ERC-AM

Intervenció social a l'espai públic: la plaça del Casino

Fa uns mesos, en aquest mateix espai d'*El Masnou Viu*, fèiem referència a una actuació fonamental per a la cohesió social i la creació de comunitat al municipi: aquella que pensa l'espai públic com un lloc de trobada. Estem convençuts que l'espai públic pensat per caminar, jugar i fer-hi vida social fa que la cohesió social creixi cada dia.

Fa pocs anys, un eix de qualitat per caminar i trobar-se era inexistent al municipi. Actualment, l'eix Roger de Flor, plaça Catalunya, plaça Nova de les Dones del Tèxtil i parc de Vallmora conformen el nostre espai de trobada més important.

El Masnou Alt, el centre, la platja i Ocata queden units. Alhora, hi ha dos espais nous que completaran aquesta millora del nostre entorn i espai públic: la plaça del Casino i la transformació del Camí Ral, que deixarà de ser la Nacional i es convertirà en un passeig.

L'ús social d'aquests espais és el que dona sentit a aquestes transformacions urbanístiques. Les premisses principals són que els espais públics han de ser oberts, perquè acullen les persones i conviden a viure'ls. A més, han de ser de qualitat, per tal de generar ganes d'usar-los com a espais de trobada, i, finalment, han de reconèixer el passat, present i futur de la comunitat, de la vila.

En aquest sentit, la plaça pública en què es convertirà el pati del Casino obrirà més l'espai i l'eix més utilitzat per la ciutadania. Per tal de crear un espai comú i acordat entre tots i totes, els propers mesos tan sols s'obrirà la plaça i s'iniciarà un procés participatiu sobre com es configurarà aquest espai, quins elements hi haurà i els usos que li volem donar. A més, l'espai que es configuri tindrà en compte l'entitat i el seu patrimoni, ja que se li donarà visibilitat i estarà més integrada al municipi, fet que farà que els ciutadans i ciutadanes, tant els que coneixen el Casino de tota la vida com els que fa menys que viuen al Masnou, puguin gaudir-ne i tinguin l'oportunitat de veure i conèixer aquest patrimoni tan preuat.

Grup Municipal
de Fem Masnou

primer dia de la legislatura pel nostre grup. Com dèiem, també nou curs polític, que vindrà marcat per les eleccions municipals, moment en què haurem de saber destriar entre grans **promeses o declaracions que només amaguen fum i polítiques concretes** realment compromeses amb allò que es diu defensar.

Al Ple del juliol es va aprovar la subrogació de la plantilla de treballadores de les escoles bressol. **Tots els agents implicats, menys el Govern municipal, crèiem que s'havia d'incloure també cuineres i personal de neteja** en la subrogació. El Govern, però, només va acceptar subrogar les educadores, argumentant que el personal de servei no formava part del personal docent. Quan el nostre grup va recordar que tothom qui treballa als centres educatius és part de la comunitat

educativa, l'alcalde va respondre que el Govern només internalitza "serveis públics essencials per a la qualitat de vida dels ciutadans", mentre que la resta, diuen, poden estar subcontractats.

Sembla que **ja hem oblidat que durant la pandèmia aquells serveis públics considerats essencials** van ser, per exemple, els de la neteja, ara menystingut pel Govern municipal. Subcontractar un servei és, a la pràctica, empitjorar les condicions de sectors ja de per si molt precaritzats i es concreta en un menor salari, horaris fregant la il·legalitat o dificultats per sindicar-se. Aquests àmbits laborals que el Govern creu que és millor subcontractar són llocs de treball ocupats habitualment per dones, i **s'incideix així en la feminització de la pobresa** recollida al mapa de la vulnerabilitat social al Masnou.

És aquesta la vila educadora de la qual tant parla la regidora d'educació?

Una vila educadora on, seguint els principis d'aquest Govern, ensenyarem als infants que els treballs de les cures no són "essencials per a la qualitat de vida"? Es pot dir feminista un govern que sap que subcontractant certs serveis està contribuint a una major precarietat laboral de moltes dones?

És molt senzill aprovar declaracions al Ple amb paraules boniques sobre educació i feminisme que després no s'aguanten quan baixem a la crua realitat de les polítiques concretes. **Segur que les treballadores de la neteja dels equipaments municipals agrairien menys declaracions i més sensibilitat del Govern respecte a la seva situació laboral.**

El Masnou: vila educadora i feminista?

Aquest text s'hauria d'haver publicat al número d'*El Masnou Viu* de setembre.

Comencem un nou curs: escolar i polític. La principal novetat educativa a la nostra vila serà la municipalització de les escoles bressol defensada des del

Maria Llarás
Regidora del grup
Municipal del PSC

Malauradament, la promoció dels 67 habitatges (alguns de compra i d'altres de lloguer) de la plaça Nova de les Dones del Tèxtil ha quedat aturada per causes alienes a l'Ajuntament del Masnou i a l'Àrea Metropolitana de Barcelona, fet que provocarà que les obres s'endarrerixin. Esperem que, en un període no gaire llarg, aquesta obra es pugui reiniciar, ja que són moltes les persones que esperen que aquesta promoció acabi per poder accedir al sorteig.

No tot són males notícies. De fet, la promoció de l'antiga Caserna (de 38 habitatges de venda) va a molt bon ritme. La Regidora d'Habitatge, juntament amb l'AMB, ha treballat en l'elaboració de les bases de aquí a poc

es faran públiques per iniciar el període de presentació de sol·licituds.

I si bé aquestes obres han estat molt esperades, també ho és la compra d'habitatge per part de l'Ajuntament per a emergències socials. Finalment, i després que els i les socialistes hem reivindicat i demanat en reiterades ocasions que es produís aquesta compra, el proper any es destinen aproximadament 300.000 euros del pressupost municipal a comprar dos habitatges per a emergències socials, que ens serviran per a famílies que necessiten una resposta habitacional ràpida, segura i al municipi.

Una de les nostres prioritats és l'habitatge. Per això treballem dia a dia per desenvolupar el Pla local d'habitatge;

per incrementar les partides d'ajuts municipals al lloguer, a l'IBI i a la hipoteca; per refer les bases de rehabilitació per arribar a més persones —esperem que al proper Ple de desembre s'aprovin—, i tenim converses contínues amb l'Agència Catalana de l'Habitatge per a una gestió millor i més eficient.

De fet, vull recordar que en tan sols un any i mig hem aconseguit adjudicar 12 pisos que estaven buits a joves del municipi i desocupar 6 habitatges propietat de l'Agència Catalana de l'Habitatge que havien estat ocupats de manera il·legal al carrer de Salvador Espriu.

L'habitatge preocupa a tothom i cal seguir cercant solucions i fent de l'Oficina Local d'Habitatge un referent municipal.

L'habitatge, una prioritat!

Recentment les xarxes s'han fet ressò de les novetats quant a les dues promocions de pisos de protecció oficial que s'estan construint al nostre municipi.

Romà López
Portaveu del Grup
Municipal de
JxCAT-Units

Diuen que estan "al costat de la gent", que aquest Govern municipal tot ho fa "més per al Masnou" i no serem nosaltres qui jutgem les seves paraules. Jutgeu-les vosaltres mateixos i feu-ho a partir dels fets.

A finals de setembre coneixíem la notícia que l'Ajuntament adquiriria per 235.000 euros el pati del Casino i que el projecte d'urbanització per fer-hi una plaça pública planteja la connexió del pati amb els carrers que l'envolten, amb un pressupost de 345.000 euros. L'obra estaria acabada en quatre mesos i mig, un marc temporal òptim per presentar-la abans de les eleccions del proper any. Però estiguem atents a la jugada mestra:

s'obrirà un procés participatiu perquè tots plegats expressem com volem que sigui la "nostra" plaça. Ens preguntem, senyor alcalde: **no hauria estat una opció més democràtica fer el procés abans d'expropiar el pati?** I, posats a fer, deixar en mans de la ciutadania l'elecció de fer-lo o no, tot reconeixent que ens pot costar 3,4 milions d'euros. "No és cert!", us respondran sense embuts, però el litigi pel preu es fonamenta en un informe tècnic que valora el pati per aquest preu. **O ens costa 235.000 euros per 3.000 m² o es posa en perill el futur de les finances del nostre poble**, hipotecant projectes que, aquests sí, estan "al costat de la gent". No oblidem que el mateix

Casino s'ha manifestat favorable a obrir el pati a la ciutadania!

Però negociar i escoltar la gent no sembla ser l'estil del nostre alcalde, com també s'ha vist amb la zona verda. L'entitat veïnal Ocata Activa, després d'haver recollit 2.936 signatures contra la zona verda d'aparcament, ha rebut un cop de porta de l'Ajuntament. Sembla que això no és important i que és possible ignorar-ho. Es fa una audiència pública i es ven transparència. Tot maquillat per fer-nos creure que és un govern proper.

Això sí, sempre podran dir que estan "al costat de la gent". Però de quina gent?

Frans Avilés
Portaveu del Grup
Municipal de Cs

escultura a Lluís Companys. A preguntas de este grupo ante semejante gasto, el Alcalde justificó al personaje diciendo que todos tienen su lado oscuro, pero que como fue fusilado... Vamos, que como era militante de ERC, pues les importa un rábano ese pasado oscuro.

Pues bien, una cosa es lo que dice la historia y otra muy diferente la imagen que de él difunden los políticos separatistas catalanes y sus aliados socialistas. La verdad histórica de Luis Companys es la que es y no es otra que la afirmación de que la violencia le acompañó toda su vida.

El 24 de julio de 1936, mediante un decreto presidencial, creó el Comité Central de Milicias Antifascistas de Cataluña, que asesinó a millares de

catalanes. Los cálculos varían de 8.000 a 9.000 asesinatos, entre cuyas víctimas había un buen número de periodistas, que trabajaban en medios tan diversos como *El Correo*, *Avui*, *Terra Ferma*, *El Matí*, *Diario de Lérida*, *La Cruz*, *Agencia Fabra*, *El Semanario Católico*, *El Correo de Lérida*, *Diario de Comercio de Barcelona*, *El Correo de Tortosa*, *el Correo Catalán* o *el Semanario Católico*. Los estudiosos, además de los periodistas, ofrecen los datos de otros sectores de la sociedad catalana, que fueron víctimas del genocidio de Luis Companys. Entre estas víctimas se cuentan: 16 poetas, 51 funcionarios del Ayuntamiento de Barcelona, 31 nobles, 16 socios del Barça, 199 militares y hasta 99 miembros del propio partido de Luis Companys, Esquerra Republicana.

Y sin olvidar que Companys autorizó personalmente decenas de asesinatos a través de Sentencias de muerte dictadas por el Tribunal de Espionaje y Alta Traición de Cataluña, del cual se irrogó la máxima autoridad.

Sí, es cierto que fue condenado a muerte por el delito de rebelión militar, pero ello no lo convierte en un mártir y ni mucho menos debe ser homenajeado por gobiernos democráticos. La democracia y los gobiernos que de ella emanan deben garantizar que no se ensalzará la figura de ningún asesino, pues aunque sea de izquierdas y del mismo partido que el del actual alcalde de Masnou, no deja de ser un asesino y como tal hay que tratarlo. ¡Ni un paso atrás!

Lluís Companys: ¿mártir o asesino?

¿Algún demócrata se gastaría 40.000 € en hacerle una escultura a un asesino? La respuesta parece obvia, ¿no?

Pues aquí, en Masnou, no todos piensan lo mismo. O al menos no piensa lo mismo el Gobierno de ERC y PSC que ha decidido gastarse ese dinero en una

Grup Municipal
de la CUP-AM

erm on, per molt que treballis, només aconseguixes pols. Fem propostes, reviseu i esmenem totes i cadascuna de les altres propostes que s'han presentat al Ple, però, malgrat tot, el Masnou segueix essent aquell municipi amb aires de grandesa, benèvol amb els forts i acarnissat amb els humils (que no febles).

Nous pressupostos. Tu participes, ells decideixen

Ara se'ns demanen de nou propostes per al 2023, però en el fons no hi ha voluntat d'aprovar res que no sigui accessori, insignificant. El tarannà de l'Equip de Govern sempre és el mateix: "jo t'escolto i tu m'ho expliques, i després jo faig el que vull, és a dir, el que ja tenia pensat prèviament".

Amb els pressupostos participatius passa el mateix: preselecció de propostes (prèviament planificades per l'Equip de Govern i sovint provinents de propostes d'alguns grups polítics), perquè el poble tingui la sensació que està escollint i decidint, quan en realitat moltes de les propostes d'inversió ja estaven previstes prèviament. En comptes de "decidir què fer" es decideix "quan fer-ho".

Ningú no es pregunta per què no hi ha cap proposta per invertir en polítiques d'habitatge? Per què no se'ns pregunta quin model de transport públic volem? O quins serveis públics volem que es gestionin directament? Per què no podem decidir les actuacions que s'han de fer al port? Les propostes estan filtrades i no es permet d'escollir-ne cap que no sigui de les prèviament

planificades. En definitiva: "Tu participes, jo decideixo".

Ni d'esquerres ni ecologistes

Si l'Equip de Govern fos d'esquerres hauria aprovat la moció de la CUP per protegir les masnovines davant del fons voltor propietari del bloc del carrer del Brasil. **Les persones haurien d'anar per davant dels diners i els drets col·lectius, per davant dels beneficis econòmics.** També han desnaturalitzat una moció aprovada fa ja dos anys i han convertit la proposta de targeta moneder en una "targeta regal" del Bonpreu. Ni d'esquerres ni ecologistes: la política del Govern ERC + PSC és màrqueting, propaganda i *business friendly*.

Segueix la travessa pel desert de la classe treballadora

Arribem de nou a la tardor amb uns pressupostos per davant. Per la CUP El Masnou, aquest Govern d'ERC + PSC és una travessa pel desert. Un desert